

Úvodník

Nestáva sa často,

Vydávame náš školský časopis v tejto dnešnej podobe už šiesty rok. Krúžok školských novín sme mali zaplnený žiakmi, ktorí chceli písať, kresliť, kreatívne pracovať v tejto oblasti médií. Tento rok sme ale krúžok neotvorili. Redakčná rada funguje len na pár jedincoch, ktorí spolupracujú cez prestávky a občas po vyučovaní. A tak sa nám stalo, že po prvýkrát nemáme šéfredaktora Angelinovín. Ale ani to nás neodradilo od toho, aby sme si pre Vás nepripravili ďalšie číslo Angelinovín.

Za posledné dni sme žili krúžkovaním známok. Písomka tu skúšanie tam. Verím, že to máme úspešne za sebou. Vyšťavení, unavení ale šťastní sme sa preniesli do druhej polovice školského roka 2017 / 2018, aby sme mohli skompletizovať číslo našich novín.

Tento školský rok sa začal veľkou návštevou Mateja Tótha, ktorý k nám ešte raz príde, čo si Angelinoviny nenechajú ujst'. Erazmus znova vycestoval za hranice Slovenska. Ale kde? To si prečítajte. Žiacka sa si prichystala pre neporiadne deti krabicu a ôsmaci sa zapojili do charity.

Mohla by som ponúknuť ešte viac informácií o článkoch v našich novinách, ale nechcem vás okradnúť o pôžitok z čítania. Tak vám prajem príjemné chvíle pri čítaní Angelinovín.

-mt-

Obsah

Zažili sme na škole

Číta celá rodina	2
Olympijské zlato na ZŠ PA	3
Rozhovor s Matejom Tóthom	4
S Erazmom do Litvy	5

Projekty

Zbierka pre Charity shop	7
Podaj pomocnú ruku ...	8
Ideálna škola našich ôsmakov	10

Z našej tvorby

Výtvarné metamorfózy	11
Nonsensové básničky	12
Štipka ľúbostnej poézie	13

Angelinoviny

Školský časopis Základnej školy Park Angelinum 8 v Košiciach

Školský rok 2017 / 2018 č.1

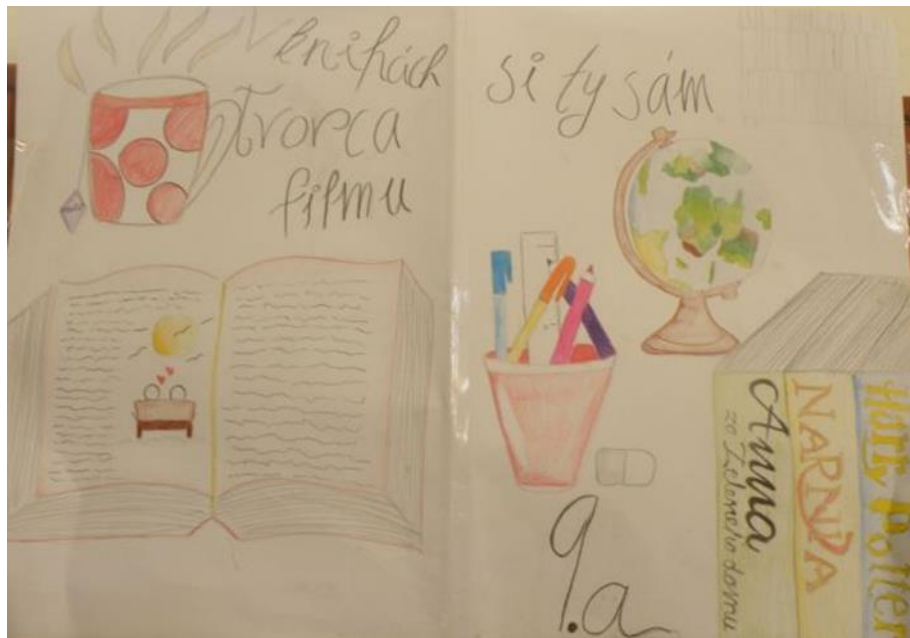
Redakčná rada. Júlia Móderová, Katarína Urdžíková, Zuzana Hrunková

Jazyková, štylistická a grafická úprava: Mgr. Melánia Tatarko

<http://www.zspa.sk/index.php/skola/angelinoviny-3>

Číta celá rodina

Z každej strany dnes môžeme počuť, že dnešné deti čítajú knihy omnoho menej ako ich rodičia. Áno, je to pravda. Deti trávajú pomerne veľa času pri počítači na sociálnych sieťach alebo pri hrách. A prečo? Opýtala som sa našich detí, a tie sa jednoznačne zhodli v odpovedi: nevyžadujú si totiž takú námahu ako čítanie.

Dá sa tým ešte niečo robiť? Pokúsiť sa tento problém pomáha už VII. Ročník projektu mestskej knižnice Číta celá rodina. Už po štvrtýkrát sa 20. 10. 2017 zmobilizovala aj celá naša školská čitateľská škola a jej priatelia.

V triedach prvého stupňa sa čítalo celý deň. Na čitateľskú štafetu prišli rodičia aj starí rodičia, žiaci z vyšších patronátnych tried. Túlavé topánky žiakov zablúdili do veľkej telocvične, kde sa konala Literárna burza. Tých krásnych kníh, plagátov a fascinujúceho rozprávania žiakov o svojich knihách.

A čo by to bolo za čítanie bez známej osobnosti? Po Marte Hlušikovej, Tiborovi Hujdičovi, Ľ. Blaškovičovej, O. Feldekovej, D. Nagyom, Ľ. Hrdinákovej a N. Mazanovej k nám dorazil aj fantastický a jedinečný spisovateľ a hudobník **Braňo Jobus**.

Určite stojí za to spomenúť niektoré jeho knihy ako *Láskavé rozprávky*, *Zázračné rozprávky*, *Muflón Ancijáš a jeho spanilá jazda* a jeho pokračovanie *Ako Muflón Ancijáš cestoval na západ*. Myslíte si, že aj tento spisovateľ čítal zo svojich kníh pre deti? NIEEE ☺ Braňo Jobus nečítal pre deti, on deťom rozprával príbehy moderným jazykom, nebál sa použiť slang či modernú techniku, s ktorou dnešné deti žijú. Absurdné mená, vtipné dialógy- aj takto chce p. Jobus podporovať detskú predstavivosť, fantáziu. Lebo s týmto sa milé deti pri hraní PC hier alebo sledovaní filmov nestretnete.

Ďakujeme všetkým učiteľkám a učiteľom, deťom a ich rodičom za nádherný literárny deň.

Olympijské zlato na našej škole

Atletika je individuálnym športom, ktorý v sebe skrýva veľa disciplín ako behy krátke, dlhé, skoky do diaľky i výšky, chôdza či viacboj atď. Je to spravodlivý šport, lebo víťazom je ten, kto je v cieľi najrýchlejší alebo dohodí najďalej.

Najcennejší kov – olympijské zlato v atletike, dosiahol reprezentant športovej chôdze Matej Tóth na vzdialenosť 50 km za neuveriteľných 3:40:58 na OH 2016 v Riu de Janeiro.

V redakčnej rade sme len tak zo zvedavosti na stránke google map zadali vzdialenosť 50tich km. Vyšla nám vzdialenosť Košice – Barca až Prešov Veľký Šariš a pešo by sme túto vzdialenosť zvládli za viac ako 10 hodín. Musíme uznať, že Matej Tóth je rýchlejší ☺

Na chodbách druhého stupňa sme spravili maličký quiz a opýtali sme sa 30 náhodne vybraných žiakov 2 otázky:

1. Vieš kto je Matej Tóth?
2. Za aký čas dokáže človek prejsť vzdialenosť 50 km?

Výsledky: RR musí uznať, že všetci opýtaní poznajú Mateja Tótha ako olympijského víťaza. Ale ani jeden neuhádol približný čas chôdze na 50 km ☺

Športová akadémia Mateja Tótha

10. 10. 2017 navštívil našu školu Matej Tóth osobne, aby otvoril svoju akadémiu. Základným cieľom celého projektu je rozvoj športovca, kde sa výkon nedosahuje, ale na výkon pripravuje. Akadémiu navštevujú vybraní žiaci 2. ročníka pod vedením našej pani učiteľky – telocvikárky ZUZKY MAJLÁTHOVEJ.

Pri tejto príležitosti si naše Angelinoviny nemohli nechať ujsť a vypovedať olympijského športovca. Úlohy sa zmocnila Julka Móderová z V. A

1. Čo Vás priviedlo k myšlienke založenia Akadémie Mateja Tótha.

Ja som chcel, aby úspech, ktorý som dosiahol na olympiáde nezostal len pri úspechu, radosti z neho, ale sme nechali aj niečo cennejšie. Niečo čo tu bude aj dlhodobejšie a čo môže pomôcť aj celému Slovensku. Rozmýšľali sme nad tým, čo a ako podniknúť. Napadlo nás prilákať deti k športu ešte viac ako sú momentálne. A to je to najlepšie, čo môžeme pre zdravie slovenského národa spraviť.

2. K čomu by ste prirovnali svoj pocit, keď ste získali olympijské zlato?

Zo športového hľadiska sa to nedá porovnať, lebo je to najcennejšie čo môže športovec dosiahnuť. A osobný život, ako narodenie detí, tak to je neporovnateľné s ničím na celom svete. Nedá sa to vlastne s ničím porovnať (smiech) je to tá najväčšia radosť ☺

3. Viedete aj svoje deti atletickou cestou?

S manželkou ich vedieme k športu, snažíme sa, aby sa hýbali, aby športovali. Staršia dcéra Emmka je tanečnica, mladšia Ninka začína ako druháčka v Akadémii. Budúcnosť ukáže, či z nich budú atlétky, či iné športovkyne. Dôležité pre nás je, aby tne šport patrilo k ich každodennému režimu, aby sa vyvíjali zdravšie a aby im šport pomohol sa vyvíjať aj osobne.

4. Aké športy ste robili v minulosti?

Ja som za celý život skúsil všeličo, ale tak vyslovene tréningovo alebo záujmovo len atletiku ☺

5. Čo hovoríte na našu školu?

Vaša škola je krásna, vynovená a deti v nej sú super. Tým, že som videl aj mnoho úspešných športovcov z vašej školy, vidieť na nich veľa toho, že sa im chce športovať, to ma teší. Vidím, že škola a šport sa dajú sklbiť, napriek tomu, že sú dobrí športovci sú aj vynikajúci študenti a naopak. Keď sa chce, tak sa to dá!

ĎAKUJEME SA MILÝ ROZHOVOR ☺

Denník z Litvy

Posledný septembrový deň 30. 9. 2017 odišli p. uč. Mgr. Eva Lázárová, p. uč. Mgr. Natália Hašková a tri žiačky ôsmeho ročníka (K. Urdziková, Z. Hrunková a E. Špirková) do Litvy, kde pokračovali počas celého týždňa v práci na projekte Erasmus+ KA2 "Škola môže byť zábavná" spolu so žiakmi a učiteľmi z Holandska, Poľska a Portugalska.

Deň 1.: Náš deň sa začal už o 4:30 ráno kedy sme sa stretli na letisku. Po naložení batožiny a rozdání palubných lístok už chýbalo iba rozlúčenie sa s rodinami a mohli sme vyraziť. Čakali nás dva lety s prestupom vo Varšave. Keď sme okolo obeda vystúpili z letiska vo Vilniuse, išli sme si odložiť veci na hotel a pustili sme sa do objavovania hlavného mesta Litvy. Videli sme mnoho zaujímavých miest a známych kultúrnych pamiatok v starom meste. Večer sme unavené iba klesli na posteľ a zobudili sme sa až v nasledujúce ráno.

Deň 2.: Deň sme začínali raňajkami v hoteli a poslednou prechádzkou v okolí hotela. Čakali sme na autobus z partnerskej školy, ktorý nás mal odviezť do mesta Lazdijai. Na obed sme už sedeli v autobuse aj s deťmi z ostatných krajín. Vystúpili sme na „medzizastávke“ v meste Trakai, kde sme mali exkurziu na jednom z najvýznamnejších

litovských hradov. Po skončení exkurzie a so zaujímavým výkladom od pani sprievodkyne už sme sa konečne vydali do Lazdijai, aby sme sa stretli s našimi hosťovskými rodinami. Tie nás čakali na malom námestí v strede mesta blízko od učiteľského hotela. V mojej rodine sme na večeru dostali tradičné litovské jedlo a veľa sme sa rozprávali o Litve a Slovensku, hľadali sme rozdiely a podobnosti.

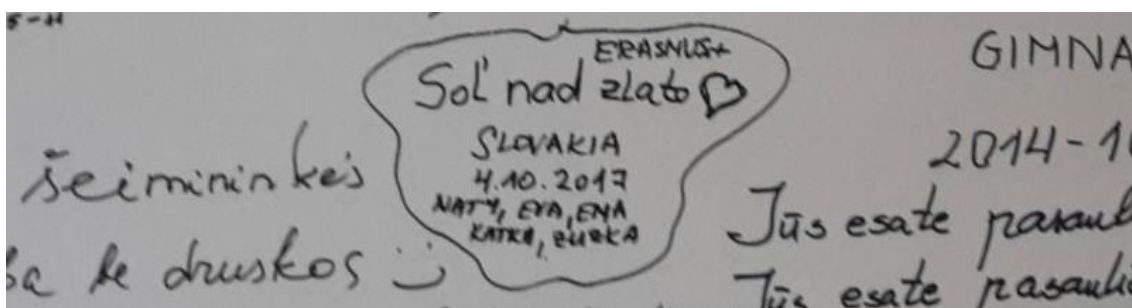
Deň 3.: Teda náš prvý deň v litovskej škole. V triede s deťmi z našich rodín sme strávili prvých pár hodín. Všimli sme si spôsob učenia, komunikáciu učiteľa so žiakmi Pred obedom sme ešte išli spoločne zahájiť týždeň návštevy do mestskej knižnice. Každý tím povedal niečo o svojej krajine a predstavil svojich členov. Nasledoval obed v školskej jedálni. Po obede sme sa všetci stretli a nasledovala oficiálna návšteva u primátora mesta. Pán primátor nám predstavil mesto a povedal niečo aj o jeho histórii. Z kancelárie primátora sme sa presunuli do tradičnej výroby sviečok, kde sme si mohli vyskúšať, ako sa kedysi vyrábali voskové sviečky. Večer sme mali voľno a naše rodiny sa rozhodli, že sa všetci stretneme a pôjdeme sa pozrieť do najväčšej detskej ZOO v okolí.

Deň 4.: V druhý deň v škole sme mohli lepšie spoznať výučbové metódy v Litve. Mali sme zábavné ukážky hodín a sami sme sa do nich mohli zapojiť. Poobede sme sa išli pozrieť do mestského kostola a navštívili sme aj gymnázium a umeleckú školu. Večer sme s rodinami všetci išli do neďalekého aquaparku.

Deň 5.: Piaty deň sme sa neučili, ale išli sme do múzea soli v mestečku Druskininkai. Mohli sme si vyskúšať ako sa obrusuje a tvaruje soľ a dozvedeli sme sa ako sa ťažila v minulosti. Po múzeu sme išli do reštaurácie, kde sme mali tradičný litovský obed a mohli sme si upiecť tradičný koláč Šakotis. Ešte nás čakal jeden malý výlet, a to do „drevenej dedinky“ s vyrezávanými postavami a prístreškami. Pred večerou sme sa opäť zišli (bez učiteľov) s rodinami na bowlingu.

Deň 6.: Predposledný deň sme strávili učením matematiky. Každá z hosťovských krajín si mala pripraviť tradičnú hodinu matematiky používanú na ich škole. Poobedie sme strávili celkovým zhodnotením týždňa a záverečnou aktivitou „TIPS and TOPS“ kde sme povedali, čo sa nám na škole páčilo a čo by sme zmenili. Večer sa konala záverečná párty, kde sa zišli všetky deti, rodičia aj učitelia. Bol pripravený kultúrny program a chutná večera.

Deň 7.: Náš posledný deň v Litve. Týždeň sme ukončili návštevou Vilnius aj s exkurziou na zámku. Po exkurzii sme dostali rozchod v nákupnom centre, aby sme sa naobedovali. Keď sme sa zase stretli pred nákupným centrom, už nás čakal autobus, ktorý nás mal odviezť na letisko. Náš tím odchádzal už v piatok, ostatné tímy ešte čakala jedna noc v letiskovom hoteli. Opäť nás čakali dva lety s prestupom vo Varšave. Krátko po polnoci sme už vystupovali z lietadla na Košickom letisku a tešili sa domov (a do postele ☺).

PROJEKTY

Naša škola sa stala súčasťou projektu Školy, ktoré menia svet. Pod vedením p. uč. Vierky Bačovej sme sa stali súčasťou siete škôl, ktoré svojím prístupom vedú žiakov k informovanej a aktívnej zodpovednosti za svet okolo seba, zapája ich do tvorby príjemného školského prostredia a zážitkovo ich vzdeláva v témach ako sú občianska spolupatričnosť, spoločenská tolerancia a kritického myslenia.

ZBIERKA PRE CHARITY SHOP

Počas mesiaca december žiačky 8.A zorganizovali charitatívnu zbierku pre ľudí v núdzi. Aktivitu sami iniciovali, spropagovali medzi staršími žiakmi školy a realizovali. Do zbierky prispievali žiaci aj učitelia školy. Do škatúľ vyzbierali použiteľné šatstvo, školské potreby, knihy a trvanlivé potraviny. Informovali sa o možnostiach odovzdania tohto charitatívneho príspevku. Rozhodli sa ho odniesť do Charity shopu na Hlavnej ulici v Košiciach, ktorý ponúka takto darované veci za symbolické ceny aj ľuďom v núdzi a takto získané financie pomôžu prevereným rodinám v hmotnej núdzi. Organizátorov zbierky oslovilo to, že takto môžu pomôcť jednou akciou viacerým ľuďom. Žiaci odovzdali zbierku priamo v obchode. Uvedomili si nielen potrebu opätovného použitia vecí, ale zažili aj príjemný pocit z nezištnej pomoci ľuďom, ktorí majú menej šťastia ako oni.

Po dohode s pracovníčkou obchodu je možné zbierku zopakovať a taktiež je možné spolupracovať na iných projektoch.

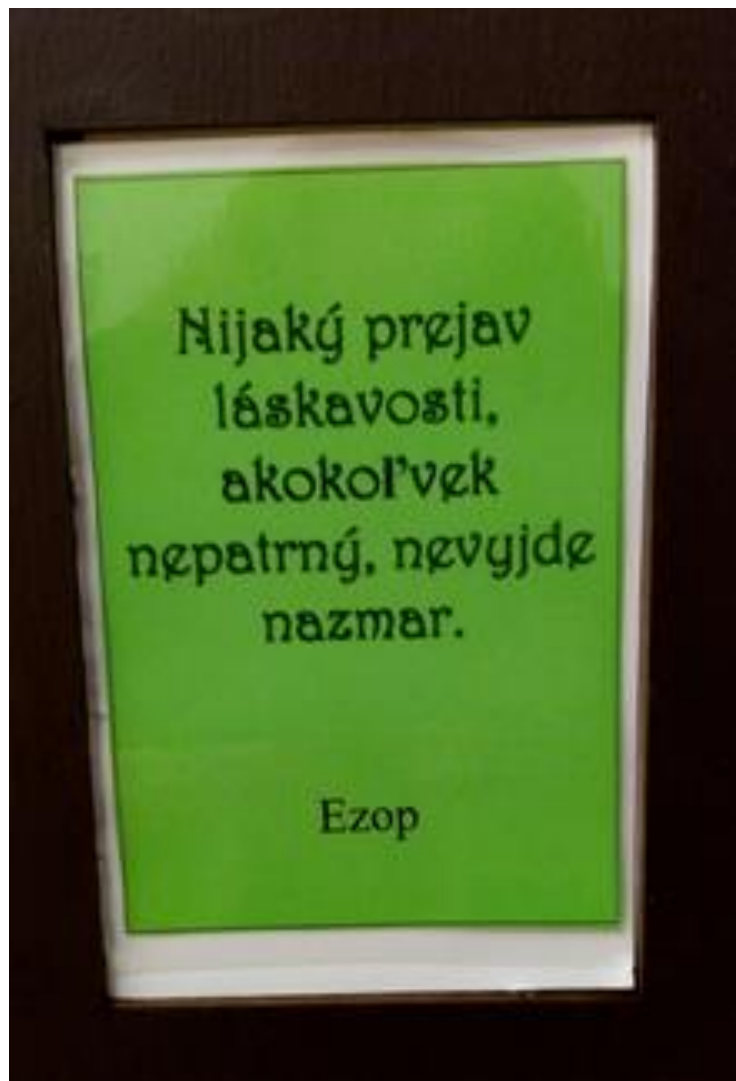

Podaj pomocnú ruku...

Keď dávaš iným svoj čas, energiu a prostriedky, ľudia budú pravdepodobne konať rovnako voči tebe! Túto novú aktivitu spustil projekt Školy, ktoré menia svet v spolupráci so Školskou radou ako celoročnú aktivitu pod názvom Podaj pomocnú ruku ... Jej cieľom bude mapovať a podporovať a prejavy nezištnej pomoci medzi žiakmi našej školy v rámci triedy alebo celej školy.

Žiaci si budú všimáť ako si navzájom pomáhajú a na triednických hodinách vyberú „pomoc mesiaca“, potom to zástupca triedy prednesie v ŠR, ktorá vyberie „pomoc mesiaca“ za celú školu. Skutky budú potom prezentované na školskom strome, ktorý je umiestnený na druhom poschodí našej školy.

IDEÁLNA ŠKOLA

Ako by mala vyzerat' ideálna škola, vyučovanie či učitelia podľa našich ôsmakoch?

Ak si zvedavý na ich názory, tak si prečítaj nasledujúce riadky.

Dotazník bol vykonaný anonymne.

1. Ako by mala škola vyzerat'?

- Kútik s knihami
- Skrinky na veci v triedach
- Teplá voda v triedach
- Menej žiakov v triedach
- Menej investovať do záhrady, keď tam žiaci 2. stupňa nechodia
- Bufet – zdravé jedlá, možnosť zakúpiť si desiatu aj cukrovinky
- Automat – kúpiť si vodu a sladkosti
- V školskej jedálni milšie kuchárky, a možnosť výberu jedál
- Rozšíriť školskú knižnicu
- Školský psychológ, ktorý bude na škole každý deň, poradca ako sa učiť a pomoc pri riešení problémov
- Relaxačná miestnosť
- Zvonček na koniec hodiny
- Prestávky vonku na dvore alebo v záhrade
- Tlačiareň na kredit pre deti, ktoré nemajú doma tlačiareň

2. Ako by malo vyzerat' vyučovanie?

- Viac kolektívnej práce, riešiť logické úlohy a mať projekty v malých skupinkách alebo dvojiciach
- Na hodinách viac názorných ukážok
- Pri niektorých predmetoch dvojhodinovky, tzv. bloky – hlavne chémia
- Mať možnosť praktických predmetov ako varenie, dielne (práca s drevom)

3. Akí by mali byť učitelia?

- Prístupovať viac individuálne k žiakovi
- Väčšia empatia
- Rovnaký prístup ku každému
- Najlepší učitelia sú prísni, ale zároveň vtipní
- Spravodlivosť ku všetkým učiteľom

4. Aktivity školy

- Raz mesačne chodiť na výlet, exkurziu či kultúrne podujatie mimo školy
- Raz do týždňa hodina anglického jazyka s lektorom
- Exkurzie do zahraničia – poznávanie iných kultúr

Z NAŠEJ TVORBY

Výtvarné
metamorfózy

NONSENSOVÉ BÁSNIČKY

O PSÍČKOVI A MAČIČKE

Hovorím vám pravdu svätú,
 Poznám mačku Minuetu.
 Poznám psíčka Bobíka,
 Je to pravda veľiká.
 Vyskúšali doma práčku,
 Zavolali rapotačku.
 Naša malá kačka milá,
 Hneď sa im aj zdôverila.
 Najlepší je na to liek,
 Najlepšie sa žije tam,
 Kde tej práčky už viac niet.
 A tak Bobík s Minuetou,
 Vyhodili práčku vetou.
 A Slnko sa na to pozerá,
 Cez Mesiac plný večera.

Klarika Marcinčáková, V. A

BLÁZNVIVÉ CESTOVANIE

Kúpil som si pero,
 Lebo sa mi spievať chcelo.
 Nakreslil som kyslé jabĺčko.
 Zjedol som ho,
 chutilo sladučko.
 Plné bruško mám,
 Na barana rýchlo nasadám.
 Po oblohe letím s ním,
 Všetky autá dohoním.

Lenka Komarovská, V. B

KÔŇ A SOVA

Kde bolo, tam bolo,
 V jeden sychravý deň,
 Ktorý bol jasný ako sen,
 videli sme koňa,
 ako si sním četuje sova.
 Boli celkom obyčajní,
 kôň na strome,
 sova v stajni.
 Kôň zjedol myš zbrklú,
 Sova seno, mrkvu.
 Sova cvála po lúke,
 Kôň neodolal ponuke
 Lietať sírim svetom
 A rozdávať rady deťom.

Ester Kalmárová, V. A

KROKODÍL

Krokodíl zo Štrbského plesa
 Vidiac turistu vždy plesá.
 Občas turista sa stratí,
 Žiaľ krokodílovi sa hlad vráti.
 Jedným z jeho veľkých snov
 Je autobus plný turistov.
 Jak bus pláva po Štrbskom plese
 A netúla sa po cestičkách v lese.
 Krokodíla vždy teší,
 Že naše Tatry navštívili Česi.
 Aha, deti, nad hlavou krokodíl a zajac letí!
 Ale nie, je to len gumák veľký,
 Čo tu zanechali súdružky pionierky.

Katka Kubišová, V. B

L'UBOSŤ TROCHA INAK

DEŇ A NOC

Smie či nesmie byť spolu noc a deň?
 Deň chce vysvietiť šťastie ako rannú sieň.
 No noc chce len cítiť a nepreziadiť.
 Krásny to sen, až zlé je sa prebudiť.
 Pekný ranný deň.
 Krásny nočný sen.
 A čo tak spolu ich dať?
 No nemožno ich neraz mať.

Barbora Ďurčanská, VIII. C

VÁNOK ŽIVOTA

Nad zemou sa vznáša vietor
 Všetku krásu v noci zmietol
 Život farby však mieša rád
 Keď spálil pochybnosť i chlad
 Každý kúsok tejto zeme
 Pýta sa či nepatríme opäť k sebe
 V každom z nás je čosi krásne
 Vyjadriť to nedokážu ani básne

Dávid Sekerák, VIII. C

PRÍBEH STRATENÝCH DUŠÍ

Raz slnečný jas máš v očiach ukrytý
 Inokedy hromy, blesky, búrka nimi preletí.
 Preniká mnou do hĺbky
 Oči plné citu, no gestá chladné
 Líca mali farbu sýtu
 Myslíš naňho celý deň.
 Pokojne aj noc
 No on mlčí ani peň
 Aj keď prosíš o pomoc
 Cit vystriedal chlad
 Snažíš sa to zachrániť
 Let vystriedal pád
 Už to nejde, pretrhla sa niť

Katka Urdzíkova, VIII. C

